

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 293. szám

1970. DECEMBER 15.

KEDD

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8, vasárnap 12 oldalon.

ÁRA: 80 FILLER

Vietnami szolidaritási hét

A VDK és a DVK képviselői Szegeden — Olajipari dolgozók nagygyűlése — Baráti találkozók

A vietnami vendégek házigazdáikkal az algyői szénhidrogén-medenceben

Tíz éve, 1960. decemberében alakult meg a Dél-vietnami Nemzeti Felszabadítási Front. Az évforduló alkalmából december 14—20. között a Hazafias Népfront Szeged városi elnöksége szolidaritási hetet rendez. A hét nyitónapjának eseményeire tegnap, hétfőn délelőtt Szegedre érkezett Chau Tho Thong, a Vietnami Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének első titkára és Nguyen Hung Khanh, a Dél-Vietnami Köztársaság budapesti nagykövetségének első titkára. A hétfői ünnepségeken részt vett Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője, Molnár Sándor, a népfront megyei mb. titkára, Hevér László, a KISZ városi bizottságának titkára is.

Az ünnepi nap programját a népfront városi elnökségének fogadása nyitotta meg. Itt Hoffesang Péter titkár üdvözölte a vendégeket, akik ezután a meghívottakkal együtt ellátogattak a Kőolajtermelő vállalat szegedi üzemébe. Juratovics Aladár üzemvezető ismertette a vállalat eredményeit, jövőjét. A program délután 3-kor folytatódott az olajipari dolgozók nagygyűlésével, a népfront székházában, majd baráti találkozó volt a Felsőfokú Vasútforgalmi Technikumban Szegeden tanuló vietnami hallgatók részvételével. Este a Szegedi Orvostudományi Egyetemen rendeztek szolidaritási gyűlést, a Semmelweis-kollégiumban. Ezen részt vett dr. Tóth Károly egyetemi tanár, a SZOTE rektora is. A gyűlésen dr. Kedvessy György professzor, a népfront városi elnöke és Nguyen Hung Khanh mondott beszédet.

A vietnami szolidaritási hét nyitóünnepsége, amelyen mintegy 300 olajipari dolgozó vett részt, annak jegyében zajlott le a népfront-székházban, hogy a Hazafias Népfront városi elnöksége a KISZ városi bizottságával egyetértésben felhívást intéz a város dolgozóihoz, üzeméhez, hogy fejezzék ki szolidaritásukat gyűléseken

és táviratokban a vietnami nép harca iránt, és tiltakozzanak az amerikai agresszió újabb megnyilvánulásai ellen. A nagygyűlést Kovács Attila, a szegedi olajipari pártbizottság titkára nyitotta meg, majd Mátyás László, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának titkára mondott ünnepi beszédet. Mátyás László emlékeztetett arra, hogy Vietnam újkori története egyrészt a szabadságharcok összefüggő láncolatából, másrészt abból áll, hogy az időről időre megkötött egyezményeket a gyarmatosítók megszegték. Az elnyomott országban a nemzeti felszabadító mozgalom erői, amelyek győzelemre vitték a franciák ellen is a harcot, rendezték soraikat az újabb gyarmatosítók, az amerikaiak elleni harcban. Dél-Vietnamban önvédelmi partizánosztagok jöttek létre, megalakultak a regionális partizánosztagok és végül a reguláris alakulatok. Az ötvenes évek végén a dél-vietnami nép ellenállása olyan méreteket öltött, s a benne részt vevő fegyveres erők olyan számottevővé lettek, hogy az ellenzéki pártok és politikai csoportok elhatározták: megalakítják az ellenállás egységes katonai-politikai szervezetét.

Igy jött létre tíz évvel ezelőtt a Nemzeti Felszabadítási Front, amely nagy sikereket ért el, de nem csak harcol, felszabadít, hanem a szabad földön földet is oszt, csatornákat is épít. A politikai-katonai sikerek oda vezettek, hogy megtarthatták a szabad, demokratikus választásokat, és megalakították a Dél-vietnami Köztársaság Ideiglenes Forradalmi Kormányát.

A nagygyűlésen a DVK hőiesen harcoló népének üdvözlését és köszönetét Nguyen Hung Khanh tolmácsolta. Ezután az elnöklő Kovács Attila olvasta fel annak a táviratnak a szövegét, amelyet az olajipari dolgozók küldenek el a VDK és a DVK budapesti nagykövetségére, csatlakozva a felhívás-

hoz. A távirat a nagygyűlés nevében biztosítja szolidaritásáról a szabadságáért hőiesen küzdő vietnami népet, tiltakozik az amerikai imperializmus felújított bombatámadásai ellen, kifejezi a résztvevők meggyőződését, hogy a vietnami nép győzelemre viszi igazságos harcat.

Budapestben az olasz miniszterelnök-helyettes

A magyar kormány vendégeként hétfőn Budapestre érkezett Francesco de Martino, az Olasz Köztársaság miniszterelnök-helyettese. A vendéget a Férihegyi repülőtéren dr. Timár Mátyás a

kormány elnökhelyettese, Marjai József külügyminiszter-helyettes is fogadta. Francesco de Martino magyarországi látogatása során tárgyalásokat folytat vezető magyar államférfiakkal.

Magyar—osztrák külügyminiszteri találkozó

Nem hivatalos találkozóra került sor Péter János magyar és Kirchschräger osztrák külügyminiszter között Eisenstadtban, illetve Sopronban. Képünkön: Rudolf Kirchschräger, osztrák külügyminiszter (balról) üdvözli az Eisenstadtba érkezett Péter János magyar külügyminisztert.

A két külügyminiszter a nem hivatalos találkozó során eszmecsere folytatott a két országot érdeklő nemzetközi kérdésekről, s ezen belül az európai biztonsági konferenciáról, valamint a két ország kapcsolatairól.

MAGYAR—SZOVJET KERESKEDELMI MEGÁLLAPODÁS

Nyikolaj Patolicsevnek, a Szovjetunió külkereskedelmi miniszterének vezetésével hétfőn szovjet külkereskedelmi delegáció érkezett Budapestre.

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára hétfőn fogadta Nyikolaj Patolicsevet. A szívélyes, baráti légkörben folytatott megbeszélésen részt vett Fock Jenő, a Minisztertanács elnöke és dr. Bíró József külkereskedelmi miniszter. Ott volt F. J. Tyitov is.

Hétfőn délután a Parlament delegációs termében ünnepélyesen aláírták a Magyar Népköztársaság és a Szovjetunió következő öt évre szóló hosszú lejáratú árucserforgalmi és fizetési megállapodását, valamint az 1971. évi forgalmat szabályozó jegyzőkönyvet. Az okmányokat magyar részről dr. Bíró József, szovjet részről Nyikolaj Patolicsev külkereskedelmi miniszter látta el kézjegyével.

A tárgyaló felek melegekedéssel állapították meg, hogy az új, hosszú lejáratú kereskedelmi egyezmény fontos lépést jelent a két testvéri ország kereskedelmi,

gazdasági kapcsolatainak további erősítésében, elmélyítésében.

Az új ötéves tervidőszakban, a két ország kölcsönös áruszállításainak értéke mintegy 9,3 milliárd rubel lesz, s ez az összeg a most záruló ötéves tervidőszak forgalmához viszonyítva több mint 60 százalékos emelkedést jelent.

A Szovjetunió és Magyarország kölcsönösen tovább növeli a gépipari termékek szállítását. A Szovjetunió például lényegesen több személy- és teherautót, valamint traktort bocsát a magyar felhasználók, illetve vásárlók rendelkezésére. A Magyarországra irányuló szovjet kivitel főbb tételeit alkotják továbbra is a nyersanyagok, a fűtőanyagok és a fémek. A Szovjetunióba irányuló magyar kivitelnek körülbelül 50 százalékat a gépipari termékek alkotják; a magyar vállalatok elméleti, vegyipari, világítástechnikai be- és kiutazásokat, kábeleket, autóbúzsokat, hajókat, hírközlési berendezéseket, műszereket szállítanak a Szovjetunióba.

Csökken munkaképességgel — egész emberként A rehabilitációs bizottság ülése

Bonyolult feladat a csökkent munkaképességűekről való gondoskodás, Bonyolultságában is tette sürgető, mielőbb megoldandó feladat. A foglalkoztatás mellett egy sor egyéb — orvosegészségügy, munkaügyi, szociális, nevelésügyi stb. — vonatko-

zás is van, ezért nemcsak egy szerv vagy intézmény ügye, hanem sokak együttműködése szükséges hozzá. Tegnap, hétfőn délelőtt Szegeden, a városi tanács házában tanácskozott a rehabilitációs bizottság. E bizottság az idén kezdte meg tevékenységét — a városi tanács egészségügyi osztálya mellett működik —, az idei utolsó ülésén éppen ezért igen sok szó esett megfogalmazott feladatokról.

Az 1967-ben megjelent rendelet kimondja: a vállalatok kötelesek a csökkent munkaképességű dolgozókat elsősorban a vállalatban belül foglalkoztatni. Az is feladata továbbá a vállalatnak, hogy olyan munkahelyet biztosítsanak számukra, ahol egészségük további romlása nélkül hatékony munka végzésére képesek.

A bizottság hivatása: koordináló-tanácsadó szerep —

hangsúlyozta dr. Józsa Katalin, az egészségügyi osztály szociálpolitikai osztályvezetője, a rehabilitációs bizottság titkára. Az érdekelt szervek megfelelő együttműködése és kellő tájékozottsága a legfontosabb tényezője ennek a tevékenységnek. A jelenlévők részéről ez meg is mutatkozott, az is látható volt, szívvel-lélekkel szeretnék segíteni a csökkent munkaképességűek érdekeit.

A hiba inkább a vállalatok igyekezetében, ügyintézésében, olykor merev, bürokratikus magatartásában van. A csökkent munkaképességűek számbavétele, a róluk való gondoskodás nem teljes az üzemek többségében — állapította meg a tanács munkaügyi osztályának képviselője. A segélyben részesíthetők például sok esetben csak 5—6 hónapos kérés után kapják meg a részükre kifizethető összegeket.

A kerületi egészségügyi osztályok segélyt, vagy járadékot fizethetnek az arra jogosultaknak, rászorulóknak. A munkáltatók azonban vagy késve intézkednek, vagy a megküldött iratok-adatok hiányosak, azok beszerzéséig a segély sem folyósítható. Volt olyan rászoruló is, aki közel 6 ezer forint járadéktól esett el ilyen késlekedés miatt. A bizottság tagjai úgy foglaltak állást, kívánatos, hogy a köteleességről elfeledkezőket szankciók tanítsák a rendre.

Ugyancsak a vállalatok hanyagsága okoz zavart a munkaképesség-csökkenés vizsgálatában is. A beküldött nyomtatványoknak egyesek csak a legfelső részét; a nevetek töltik ki, egy sor egyéb vonatkozás, előzmény, körülmény, tisztázatlan marad. Ezért hosszú a véleményadás átfutási ideje — ami szintén a dolgozónak kedvezőtlen.

Ennyiből is kiderül: sokat kell még tenni az igazi rehabilitációs szemlélet meghonosításáért. S nemcsak a bizottságnak, hanem minden illetékesnek a maga helyén,